

Köpenhamn den 13de martii 1842.

26

Kärlöfde samt viktberömda Herr Professor!

Det är nästan oför svarligt, att jag dröjt så länge
med besvarandet af Hens Professorat anbud af läro-
rika Skrifvelse af den 10de maji, 1842. men ordfaker-
ne äro många. Först och främst var af beskedet
mycket att intämla som öfverflottande underfö-
ringar och jämförelser med taler. Pro secundo tänkte
jag, att på en gång så tanka för den benäget afvaka-
Remissen, i förmodan, att jag skulle få den i på-
skviken tillvald slag felt. emedan jag inte visste någon-
ting sådant om den sammant för sig med detta besked
hade således inte inspirera min Commission
han besked till Stockholms Universitet att sådant Råd
vare till förmån. 3de har bråk med Cholera
fattningar och anstalten för att som på vintern
till Ryssland för sådant mycket byder med besked
diga besvärigheter mellan Landstämman och den
närheten etc. så att inte mycket tid varit öfver för

2:da och andra Embetsförrättningar, och 4te hafva
 väl öfver Hooole personen i anseende till brist på bröd å
 handskyddet i Norrbotten, som snart gifforbi till oron.
 Iika Himmelsken, hvilka alla framt af sundhet, betyg
 för Skolans för och på Skriften. allt detta tillfaren-
 manlag har gjort mig både olycklig och trefv att
 Skrifva sådant. Utli sådant minnen, som fördrar en lugn-
 ne fyllselstämning.

10. Sedan jag nu genom dessa skrift förklarar att goda min
författningens administration uppkommer, tar jag mig friheten
att närmare sätta uppmärksamheten på dessa 2 profes-
sors gemensamma upställning af de skandinaviska talen,
hvaremot jag i ingenting har ett anmärkan. Jag har
nu på några ställen icke enbart min uppmärksamhet
helt åt Neckeria, emedan jag trott mig finna, att nä-
stan alla Neckerier hos talen bli från den sammans-
men och mindre 2 klasser eller administrationer, som
skilket och synes stå i sammanhang med den 2 de
ta Capitel. Denna dubbelhet hos Neckerierne tyckes
också vara temmeligen naturligt, om man antager
att delarne hafva sin grund i det hela; hvilket åter
synes iakttagas en viss symmetri uti alla hvad natur-
nen frambringas. Att denna dubbelhet tyckes, de
flersta talen synas med sina 2 olika Capitel, sina 2
stämmande, sina 2 blad stipler, och så vidare; hvar för sig afven
honingshufven under blomningen mörkels utgifva 2 de draget af honing

Det är af denna anledning, som den 4:te Tribus med hafvskänne
märket "Nectaria 2." lyser mig så vida ännå till förfrämjelse,
att dess tendens till 2 faldighet, som äfven förkommer hos andra
^{Nectaries} Salices, är tydligen i denna afdelning; och kan som en anmärkning
ordnas karakteren vara af mycket vigt; sedan det blifvit fullt
konstigt utbrukt, att nectarierna hos de andra afdelningarna
alltid blifna 2 delka. Det är blott 2 former, hos hvilka
jag verkligen funnit Nectaria 2 inman att och funna
blomfjäll, neml. Sal. pentandra, var. degenera Liljibl.
som förkommer ofta nog i vetterbatten samt i form
af Sal. glauca med dubbla cuppler och dubbla nectaries
inman att och funna blomfjäll.

vid de andra Tribus har jag ingenting att anmärka, anmärks
jag gerna skulle hafva önskat, att vissa röstlågade arter
hunnat komma under en och samma afdelning: f. ex. Sal.
lanata och hastata, hvilka stundom är så nära hvarandra,
att man icke utan nöda kan afstifva dem. Sal. caprea
Cinerea, aurata, viridis eller dynaeff, tyckas utgöra den natur-
liga flokten i hela släktet, och borde icke stiftas från
hvarandra genom några smärre arter. Det hör en art som
jag förmodar vara den fl. d. Sal. 8. f. r. Coppula pedicellata, och
stylis elongata, (habitus var. mild emellan viridis och cinerea). af
denna har jag på några ställen i daggmarken funnit Exemplan
förut, men icke så karakteristiska som hos Manzanita,
(var icke något Exemplan af den med i Remisken under namn
af Sal. lapponica?).
Med anledning af dess afseende, yttrade förmodan

att Sal. neopifol. Wahlb. skulle vara S. fusca Desi. på grund
af Smiths beskrifning efter Desimp. i diuino Herbarium, vägar
jag, ehuru talande i förståelse, framkasta den frågan: hvilken
den skall äga mera trovärdighet i tvetydiga fall; antingen
diuino Herbarium eller dess flora med Loca Specialia?

Om vi antaga, att de Specimina, som nu finnas i diuino
Herbarium, verkligen legat till grund för beskrifningarna
i flora, af hvilka supponera, att dessa Specim. allmog blifvit
beskådade, sedan floran blef färdig, hvarken i himen
efter tid, eller sedan: då inlätte förmodligen Herbarium
mera ett orakel, mot hvad utslag ingen kan vänta, und-
tagandes likväl den fatala omständigheten, att Gubben någon-
gång sammanförd individer af 2 för skillas arter under en och
men antagom, att han såsom en konsekvent man, icke blott
beskref individer, som låg i i Herbarium, utan verkliga
doken i den fria naturen; d. v. s. anförde eller beskref alla
sufordförliga lillegater, som han samman har i individer i allmen-
het, med utelämnande af olillegaternas individer emellan: då
måske beskrifningen gäller vida mer än Herbarium. Prof.
Wahlberg har vid sina alpinas och Ceres gräddor visat, att diuino
Herbarium, eller de Uppgifter som af dess Utläggare ägare meddelat,
icke alltid äro att lita på; Dessutom kan det hafva hänt, att man
gen annan och äfwen Gubben diuino spelt, hvad som hänt i flora
Professorn med Sal. arbuscula.

Om man nu applicerar detta på närmare Casus, så synes det
af himen fl. Spec. att beskrifningen närmare afvenant stämmer
med Sal. fusca eller repens, än med neopifolia. Man kan icke säga
om Sal. neopifol., att den har fol. nitida. "folia pyna et amentis
Communitas nigrescunt" gräffas icke heller på neopifolia. Dessutom

är Sal. nersifol. jä följande, att Gruben ännu enligt sin
vana åtnimning borde fåta varius och in Lapponia, och kan
med sin L. fusca emell L. nersifolia Wg. af dessa och andra
offarb, hämtade af Linne's Respetnor genom Lappmarken
kan jag för min del icke, jä gärna jag är vill, antaga Sal.
nersifol, att vara Sal. fusca Lin. Linne's rätta sal. repens måtte
även hafva varit något, efter det heter i Flora Suecica "hab.
in Dardica propter inter Templum et Ragsängens." men tro
om detta jä speciell nämnda ställe har någon sin klifvit under
fökt? Der måtte hvarra funnits någonting speciell, efter
Locus Specialis är jä nog utgått.

Till Sal. myrsittvåda, hänför Olen Drö espons den fören som jag med frågeteken kunnat Cefia. Jag kan deremot alltså hänföra den till myrsittvåda, emedan den utom förteckningen alla kännetecken af Sal. fusca. - Hvad angår några former af Sal. aurica, som med frågeteken af mig utmärcktes under namnet af *S. plicata*,? - ^{förte} *fiinmarkiska*? om hvilka Olen Professon anmärker, att de nära hybriditet af Sal. aurica och *leuila*, eller *aurica* af myrsittvåda: för föranlät, jag åter till en fråga, om det nu blifvit fullkomligen utbränt. Om växter i allmänhet kunna förplantera sig såsom hybrida Species? Att det finnes en mängd hybrida växter, såsom individer betraktade, triflar jag icke, men huruvida sådana hybriditeter kunna verkligen förplantera sig såsom arter och bibehålla sina egenskaper flera generationer igenom, är något hing som jag öfverhuvud icke vet. Om det verkligen är benligt att hybriditeter förplantera sig, hvilket synes

mig tveifelsaktigh, ja' ä, en efter minn tanka en sådan hybrid
virket, förplantas genom flere generationer, att anse som
ett verkligt Species. - för att återkomma till de ofvannämnda
formerna af Sal. aurita, så får jag anmärka, att de föne
komma: ganska stor mängd så förliga ställen; huade
det synes tveifelsaktigh, huru vida en så stor mängd af
hybrida individer kan finnas såsom blott individer betraktade, de
är: tillkomma genom frön af en Sal. aurita till fan och en
Sal. livida till mor, eller tvärt om. Äfven, om man antag
att dessa Wobbe tal, individer hafva vuxit af frön
som mognat på en individ af Sal. myrtilloides, men
blifvit befruktade af en verklig Sal. aurita, eller tvärt
om: så måste man äfven supponera, att både Sal. aurita
och myrtilloides offhol finnas i grannskapet. men
detta är icke händelsen med den formen, som trädde
vara en proles hybrid af Sal. aurita och myrtilloides;
ty den nämnde formen är tagen i Dittis lappmark, och
är der allmän, men mig uterligen finns icke Sal. aurita
i hela Dittis lappmark, uten först 20 mil nedanför
i Dittis stad. man måste således antaga, antingen att
denne mängd af individer tillkommit genom förplan-
ting under flera generationer af en proles hybrid; eller
att finnes det anti hetsfua växtstället sedan omstän-
digheter, som förorsakat den nämnde formen stäljakti
het från i aurita. Jag skulle helst antaga det sedan
ne. jag antar då den nämnde formen för en verklig
Sal. aurita, som blifvit på något olika till följe af
vissa orsaker, som väl kunna förklarar, sedan ena
undersökt växtstället, dess affenget, och funnit hvad

vetenskap att jämföra växställen hos på andra växter. — hvad Sal. Ar-
tica anger, så hänför jag den till myrsorite, till vidare;
och som den fundam. är främst att skilja från Sal. herbacea.
Jag har nog litet utaf den, för att kunna yttra mig om dess
specifika skillnad. Jag måtte äfven träffa på S. Sarmen-
tea, till, jag möjligtvis skulle få se mera af fullständiga
ne Exemplar af den.

Detta i korthet om Salice. — Det är ännu mycket som
jag borde undersöka, af många trakter, som jag borde
besöka, innan jag kan fundra på en afhandling om de
samma, hvareför jag högeligen önskar, att du nu på
minnepsfullt meddelade Prospekt af den Prospekt som
upställning, måtte allmängden, kunnandes densamma
så mycket mindre att vara mig till nytta, som jag
änns icke på långt när är färdig med min afhandling, och
läser föröfrigt blifva något olidligt.

Om Prospekt som nämneras Arundo Bovina, som jag
skulle hafva meddelat, och skall vara synonym med
den äkta Arundo varia L. Jag kommer nu en gång
ihåg, hvad det skulle vara för en Arundo. Jag
har väl flera former af Arundiner, af hvilka jag må
framdeles skicka Exemplar, för att få uplysning, förhopp-
jag nu förstå att emotstå de efterlängade fändis-
garne. Det förstår att jag högeligen längtar efter de rön-
som nu blifvit nämnde, både Salice, och andra. Skatice Limonium
et St. Serotina; Ciner. nutans, etc.

Förleden somman gjorde jag en relativ Torneo (4 1/2 mil från
Konevando); hvarevid jag tror mig hafva funnit ett för Linné

floran nytt gräs som ännu icke blifvit bestämt hvarken
till genus eller specie. Det är ett ibland de största och vack-
raste som förrige här, och kan med tiden blifva nyttigt att
odla såsom gräs för god och födergifvande. Det liknar en
ära, men blomfodren är 6-7. blommiga, och hela växten
hängande ner med sina grenar. - föröfrigt gjorde många
iakttagelser i växtgeografien under denna resa. Salix amygdali-
na i Kemi, Sal. Cassidapa Kark, ibidem, samt allmän
i hela Norr- och Norrbotten. Carex Dioica var. moscovica,
Potamogeton pectinatus, delst. fructific. Karesuando. Rubus
Castoreus, förut find under namn af Rub. hybridus, et poly-
Drum i närheten af sam. medicus.

En grofslig vorka och ketta, har här varit i Lomman
så att afven doggmärken har fått öra för korsten, hvil-
ket annat är oronligt. I synnerhet har Norrbotten
lidit, och man har på många ställen ånagat fått egen
utjädhet. En allmän nöd har dröf blifvit således, ja
att afven 500 personer på en gång förbi Karesuando till
Norrskåns län för att söka mat från Län. Der för
och i vinter så mycket fisk, att man får gå till
med slaf, och taga fisker med hand.

Fåga andra nyheter höras från höga Norden. Man får
således sluka ett vidlyftiga brev, med att innesluta
mig i Herr Professorens gullfulla vänlighet
gjord förbärfra Herr Professor
Ödmjukaste tjänare
L. H. Stadius.